

Do nového roku se Karel Zima vrhnul s pořádnou dávkou optimismu všechno zvládnout a totéž přeje našim čtenářům!

Karel Zima

Tady a teď

Průznivcům filmového plátna se zjeví nejspíš jako čert z pohádky Čertova nevěsta. Nebo frajer Pejsek z komedie Non plus ultras o fotbalových chuligánech. Pamětníci si vzpomenou na spartakiádního vraha Straku, fajnšmekři na němého vězně Františka. Zástup všemožných postav, do nichž se herec vtělil před kamerou i na jevišti, je dlouhý.

Nejnověji exceluje v Divadle v Rytířské, teenagery na Děčku v ČT baví jako zvědavý pan Ducháček. Je skvělým tátou a se svými dvěma ratolestmi hraje ve vlastním divadle pro děti. Karel Zima si novoroční předsevzetí nedává, zato má hezká přání.

● **V kolika divadlech vlastně hrajete?**

Kromě Dlouhé, v Divadle v Rytířské, v Komorní činohře, což je bývalá Komorní činohra Divadla pod Palmovkou, které zničily záplavy a našlo azyl v Divadelním klubu Troniček ve Vladislavově ulici, na Ořechovce, kde je domovská scéna mého divadla pro děti. S divadelní společností Karla Soukupa jezdím po vlastech českých, což ostatně podnikáme s kolegou Jarmilem Škvornou i s naším dětským divadlem.

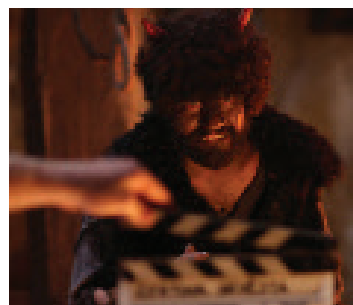
● **V inscenaci Smlouva na scéně Divadla v Rytířské hrajete s Miroslavem Etzlerem. Jaké to je být na jevišti jenom ve dvou?**

Z jeviště neslezete hodinu a tři čtvrtě, neutečete z ní ani na okamžik, nikdo vás nevystřídá. Ale když je partnerem člověk, s nímž jsem rád, je na konci skvělý zážitek. Řekl bych, že je bezpodmínečně nutné mít vedle sebe parťáka, s nímž si rozumíte, to je alfa a omega úspěchu. S Mirkem Etzlerem jsme kamarádi, režiséra Petra Kracíka znám čtvrt století, ale nikdy jsem s ním nepracoval. Jsem rád, že přizvali právě mě.

● **Jak se v Divadle v Rytířské cítíte?**

Hrál jsem tam asi před 18 lety, tehdy tam sídlilo ještě Černé divadlo a nějak mi uniklo, že se v něm zabydlela činohra. Není velké, ani malé, příjemné, dají se v něm dělat různé žánry. A pak ten genius loci, dýchá celým domem.

● **Máte srovnání, hráli jste v divadle v Kladně, v Mladé Boleslavi a také v Draku v Hradci Králové, co tohle putování libereckému rodákovi dalo?**

Ukázkového pekelníka předvedl v pohádce Čertova nevěsta

Začínal jsem v Divadle v Řeznické, kde jsme hráli před publikem hned v prvním ročníku konzervatoře. Kladno a Mladá Boleslav jsou kamenná divadla, v nichž jsem se seznamoval s velkým prostorem. Pohybovat se v něm žádná škola herce nenaučí, ani sebelepší praxe, jenom reálné divadelní prostředí. Ale příležitosti ve velkých divadlech jsem si považoval, navíc tam byly skvělé party. Ostatně, takových šancí si vážím dodnes.

● **A jak jste se dostal do Draka?**

Do divadla jsem nastupoval po škole a s mou tehdejší ženou (Magdalena Zimová, pozn.red.) jsme tam pobýli pět let. Drak je postavený na zcela jiném principu než klasické kamenné divadlo a řadu let už není jen loutkovým diva-

S kolegou Miroslavem Etzlerem v Divadle v Rytířské

dlem. Většina věcí se vymýšlí během zkoušení, scénář je jenom vodítko, někdy dokonce ani žádný nebyl, experimentuje se, ty největší nápady se rodí na jevišti, fantazie pracuje naplno. Každý herec hraje na nějaký hudební nástroj, je zároveň technikářem i scénografem. Je to specifické divadlo a zážitky z něj mám velmi intenzivní.

● **Kdo vás do něj zlákal?**

Tenkrát jsem chodil se svou budoucí ženou Magdalenou, která studovala na DAMU alternativní herectví a jejím spolužákem byl Jakub Krofta, syn tehdejšího šéfa Draku. Po studiích

S parádním úlovkem se přátelům chlubí i na Facebooku

Jonáš a Agáta hrají s tátou v divadle

Vzpomínka na maturitu

S dětmi na dovolené u moře

se vracel do Hradce Králové a pozval s sebou tři herce: Magdalenu, Jana Popelu, mě a ještě scénografa Marka Zákosteleckého. Nebyl jsem loutkoherec, a tak to pro mě byla velká výzva. Obavy, že tuhle formu herectví nezvládnou, jsem nepociťoval, to jsem si nepřipouštěl.

● **Mluvte o své manželce, ale vy jste se rozvedli.**

Bez obav se mě na mou bývalou ženu ptejte. Rozešli jsem se před pěti lety, máme báječné vztahy, jsme přátelé, potkáváme se při práci i v soukromí. Na všem jsem se dokázal dohodnout. Děti máme ve střídavé péči.

● **Svazky na celý život jsou už výjimečné. Rozvody jsou běžné, myslíte si, že je bude provázet i klidný průběh?**

Taky se mi zdá, že manželství dnes vydrží maximálně patnáct let, spousta lidí se nebere vůbec. Ale ani při vyšší frekvenci rozvodů a rozchodů si na ně aktéři nezvykli, ani nemohou, prožívají je bolestně, leckdy s afektem. Povznést se nad situaci dokážou jen silní jedinci. Ve svém okolí sleduju, že rozchody bez emocí jsou tak ojedinělé asi jako darování orgánů. Lidé jsou ještější, hlavně chlapi chtějí mít navrch. V otázce střídavé péče o děti u nás vládne středověk. Muži o ni usilují ze všech sil, často o ni ovšem bojují spíš proto, aby ukázali bývalé partnerce, že dosáhnou všeho, co si zámánou, nebo si ji vynucují jako nástroj pomsty. Ale v běžném provozu se ukáže, že se neumějí o potomky po všech stránkách postarat.

S dětmi a bývalou ženou, herečkou Magdalenou

● **Jak jste to dokázali vy?**

U nás byla střídavá péče logickým vyústěním rozchodu, s nímž jsme byli oba srozuměni. Chtěli jsme bydlet blízko sebe. To, že jsem spolu přestali žít přece neznamená, že bych měl od té doby děti méně rád a viděl je o víkendy jednou za 14 dní. To by nechtěly ani ony, ani má bývalá žena.

● **Pro děti hrajete. Zkoušíte, jak se inscenace bude líbit na vlastních potomcích?**

Tak předně nehrajeme jen pro děti, ale tak, abychom zaujali i dospělé. A jelikož hry s Jarmilem Škvornou píšeme a představení produkujeme, tak dbáme, aby se bavili i rodiče. Vždycky si představuji, že jdu do divadla se svými dětmi a nesmím se nudit. Jsem přesvědčený, že s malými diváky není nutné mluvit jako dítě. Přece žije s dospělými a ti se v jeho přítomnosti radují, vyprávějí si, ale řeší i problémy a jejich potomci, ačkoliv neznají všechny souvislosti, chápou smysl debat, vnímají nálady víc, než si myslíme. Drak mě hodně ovlivnil, a když projdete takovým

divadlem, těžko můžete dělat špatná představení. Principy tamních her jsou moderní, ve světě pořád sklízí slávu. Pomohly mi i zkušenosti z Dlouhé, líbí se mi, jak pracuje režisér Jan Borna. Proto na svých dětech nemusím nic zkoušet, ale Agáta s Jonášem často pobývají na zkouškách, viděli každé představení a v tom nejhezčím, O zapomnětlivém psaníčkovém andělíčkově, s nádhernou výpravou, i hráli. Začala dcera, dnes je jí třináct, už je moc velká. Vystřídal ji její o tři roky mladší bratr, ale taky andělíčka přerostl. Má bývalá žena má s novým partnerem ročního chlapečka. Jestli vydržíme, třeba na něj za pár let dojde, bude-li mít talent.

● **Kdy jste vy zjistil, že máte talent a budete hercem?**

Bylo mi šest let, když jsem viděl v televizi Jiřího Korna jak hraje, zpívá a tančuje. Fascinoval mě jeho parádní oblek, cylindr a hůlčička a řekl jsem si, že taky chci bavit lidi. Od té doby jsem dělal všechno, aby se mi to povedlo.

● **Co rodiče, jak rozhodnutí, že se budete věnovat kumštu, přijali?**

Táta jezdil na pošty s autem, pak přisedlal na sanitku. Maminka byla na poště celý život, ale amatérsky se věnovala loutkovému divadlu Spojovák - takže nějaké to pojitko s loutkami ve mně přece jen bylo. Přáli mi, abych dělal to, co mě baví. Moje mladší sestra Marika se konečně poště vymkla a otevřela si ve Vratislavicích své květinářství, což je její celoživotní sen.

● **Vracíte se do Liberce?**

To víte, že ano. Dokonce ho mám čím dál tím raději. Jako dítě jsem vnímal jeho krásu samozřejmě. Teď s odstupem let vidím, jak je to nádherné město.

● **Co zrovna teď točíte?**

Právě jsem dotočil sérii z cyklu pro „náctileté“ U6 pro Českou televizi. V lednu začínáme natáčet dalších 20 dílů, je to poznávací pořad, taková pevnost Boyard pro děti.

● **Dáváte si na Nový rok předsevzetí?**

Už ne, ale mám přání. V první řadě, abychom byli všichni zdraví, hlavně moje děti. V poslední době jsem měl

Co možná nevíte

- Karel Zima se narodil 13.12. 1971 v Liberci
- První hlavní roli dostal ve filmu Silnější než já o spartakiádním vrahovi Strakovi. Ohromně ho bavila a vtělil se do něj tak věrohodně, že ho lidé občas považovali za skutečného zločince.
- Ve filmu Minulost v roce 1998 hrál němého Františka a kvůli roli docházel půl roku do stacionáře pro hluchoněmé, aby se naučil znakovou řeč. Hlavní roli ztvárnil, aniž četl scénář, takový byl záměr.
- Do jeho filmografie patří filmy Hany, Rozkoš, Signál, Alois Nebel, Čertova nevěsta, Kajínek, Pusinky, Lidice a další.
- Hrál v řadě pohádek a seriálů mj. Zdivočelá země, Černí andělé, Ulice, Ordinance v růžové zahradě, Náves, Eden, Proč bychom se netopili, Kriminálka Anděl, Expozitura, Vinaři, Nevinné lži, Život soudce A. K. atd.
- Je na volné noze, hraje na několika pražských scénách, v Divadelní společnosti Sophia Art v inscenacích Mafie a city, Lásko a párečky, má dětské divadlo Z praku.
- Z manželství s Magdalenou Zimovou má dceru Agátu (13) a syna Jonáše (10).

hodně práce, a tak budu skromný a přeju si, abych si ji v roce 2015 udržel alespoň z poloviny. Kdysi jsem zkoušel vítat nový rok s nějakým předsevzetím, ale nikdy se nenaplnilo. Ani nikterak nebilancuji a nehodnotím. Jsem člověk, co žije tady a teď. Rád jsem překvapován a vzrušují mě napjatá očekávání. Samozřejmě vím, že by mi prospělo, kdybych se víc hýbal, a především se lépe staral, co jím na cestách. Na cestách jsem věčně, takže jím blbě. A přitom tak rád vařím.

● **Máte některou kuchyň zvlášť oblíbenou a odpočínáte si u vaření?**

Doma vařím cokoliv. Ale když jdu do restaurace, vyberu si často indickou. Vaření neberu jako odpočinek, já vlastně ani nepotřebuji odpočívat. Všechno, co dělám, mě baví a všechno dělám rád. Kdybych měl vlastní kulinářský pořad, to by mě potěšilo. To je přání!